

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 102: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Udvidelse af ordningen om frit valg af børnepasning).

Af Erik Larsen (V) m.fl.
(Fremsat 30/11 99).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det lovforslag fra Venstre, vi skal diskutere her, har vi i hvert fald i en meget lignende udgave snakket om flere gange her i salen.

Det drejer sig om, at den mulighed, der i dag er for, at kommunerne kan lade borgerne få et beløb til brug for en privat pasningsordning, altså en ordning i eget hjem, foreslår Venstre skal være obligatorisk, sådan at alle kommuner er pålagt at skulle have sådan et tilbud til deres borgere. Den anden del af forslaget går ud på, at kommunerne skal have en mulighed for at vælge også at give forældre, der gerne vil blive hjemme selv og passe deres børn, et tilskud, hvis de er i den situation.

Regeringen kan ikke støtte forslaget, og det kommer nok ikke som en overraskelse for Venstre, for vi har talt om de her forslag, måske i lidt forskellige udgave, flere gange.

Jeg mener selv, at vi har en lov, som giver ret gode valgmuligheder både for kommuner og forældre, og den ene afvejning, vi står over for, er jo en afvejning af, hvor stramme rammer vi skal lægge for kommunernes arbejde – med den risiko, at de har meget svært ved at styre udgifterne, fordi de centralt bliver pålagt en række måder, de skal løse opgaverne på, eller en række tilbud, de skal have til borgerne, uanset hvordan det lokalt ser ud.

Dér er det altså min og regeringens vurdering, at det vil være uheldigt, hvis vi pålægger alle kommuner, at der skal være mulighed for, at man kan få en privat pasningsordning.

Når jeg ikke kan støtte den anden del af forslaget, har det så også en noget anden begrundelse: Nu som tidligere mener jeg, det er overordentlig uheldigt at betale forældrene for at passe deres egne børn. Jeg synes, det er på kanten af en parodi på velfærdssamfundet, hvis man kommer derhen, at man skal have penge for at passe sine egne børn. Altså man har jo

tidligere brugt den sammenligning, at så skal man også give penge til borgere, der ikke benytter den service, de kan få på bibliotekerne eller sygehuse.

Hvis man ser, hvad den her ordning ville koste på landsplan, så er det jo omkring 2 mia. kr., og jeg kan så forestille mig, at forslagsstillerne vil indvende, at det her jo netop ikke er for hele landet, men en mulighed, som den enkelte kommune får. Men stadig væk er det jo også et økonomisk spørgsmål: Man lægger op til at bruge de begrænsede ressourcer, vi har, på en bestemt måde og til borgere, som ikke uden videre kan betragtes som svage borgere.

Endelig er der også det problem, at det alt andet lige vil betyde mindre arbejdskraft, fordi det vil tilskynde borgerne til en periodevis tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, og vi står netop i nogle år over for en periode med mangel på arbejdskraft. I hvert fald skal vi udøve betydelig fantasi og politisk formåen for ikke at havne i en situation med mangel på arbejdskraft, og det her forslag trækker så decideret i den modsatte retning.

Så der er mange grunde til, at jeg heller ikke kan støtte den del af forslaget, men den vigtigste er nok, at jeg mener, det er i modstrid med velfærdssamfundets tankegang at give borgerne penge for at passe deres egne børn.

Inger Bierbaum (S):

Med forslaget, vi behandler i dag, ønsker Venstre at udvide de muligheder for frit valg af børnepasning, der eksisterer i dag. Man vil gøre det obligatorisk for kommunerne at tilbyde forældrene et økonomisk tilskud til privat pasning. Et »kan« bliver til et »skal«, altså et diktat til kommunerne, og samtidig foreslås det, at kommunerne kan vælge at give offentligt tilskud til forældrenes pasning af egne børn.

Socialdemokratiet er tilhænger af at give forældrene og familien mulighed for at vælge mellem flere alternativer i indretningen af børnepasningen – det findes jo allerede i serviceloven – men vi mener også, at det må være op til det lokale selvstyre i kommunen at bestemme, om man lokalt vil indføre frit valg-ordninger, og hvad de i givet fald skal bestå af.

Kommunerne må have mulighed for at tilpasse deres børnepasning til de lokale behov og prioriteringer, og vi er derfor imod Venstres forslag om, at det skal gøres obligatorisk for kommunerne at indføre et tilskud.